21/01/2023

Παναγία Παραμυθία: Η αχειροποίητος εικόνα που παρηγορεί τους δοκιμαζομένους

/ Αγιορείτικα

Σήμερα στις 21 Ιανουαρίου η Εκκλησία τιμά τη σύναξη της Υπεραγίας Θεοτόκου της Παραμυθίας

Η γλυκυτάτη αυτή εικόνα είναι τοιχογραφία του 14ου αι που βρισκόταν άλλοτε στην δεξιά άκρη του εξωνάρθηκα του **Καθολικού** και μετά την τέλεση του θαύματος μετεφέρθη σε ιδιαίτερο παρεκκλήσιο επ'ονόματι της **Παναγίας της «Παραμυθίας»**.

Παλαιά υπήρχε η συνήθεια, βγαίνοντας οι πατέρες από το Καθολικό, μετά το τέλος της ακολουθίας του Ορθρου, να ασπάζωνται την υπάρχουσαν τότε εικόνα της Παναγίας στον εξωνάρθηκα και εκεί ο Ηγούμενος παρέδιδε τα κλειδιά της κλεισμένης τις βραδυνές ώρες πύλης της Μονής στον θυρωρό για να ανοίξει.

Η παράδοση αναφέρει ότι την 21ην Ιανουαρίου του 1320, όταν έδινε ο Ηγούμενος τα κλειδιά στον θυρωρό, η εικόνα ζωντάνεψε και η Παναγία φώναξε· *«Μην ανοίξετε σήμερα την πύλη της Μονής, αλλ'ανεβήτε στα τείχη και διώξετε τους πειρατές.»*

ότε – ω των θαυμασίων Σου Χριστέ Βασιλεύ- ο βρεφοκρατούμενος στις αγκάλες της Θεοτόκου Ιησούς, κινώντας το χεράκι Του έκλεισε το στόμα της **Παναγίας Μητέρας Του** και της είπε· «Μή Μητέρα μου, μή τους το λές. Αφησε τους να τιμωρηθούν όπως τους αξίζει, γιατί αμελούν τα μοναχικά τους καθήκοντα».

Τότε η Κυρία Θεοτόκος με μεγάλη μητρική παρρησία προς τον Υιό και Θεό Της, πήρε το χεράκι του Χριστού και το κατέβασε από το στόμα Της και κλίνοντας προς τα δεξιά το κεφάλι Της, απέφυγε το χέρι του Χριστού και φώναξε στον Ηγούμενο για δεύτερη φορά· *«Μην ανοίξετε σήμερα την πύλη της Μονής, αλλ'ανεβήτε στα τείχη και διώξετε τους πειρατές.»* Και *«κοιτάξετε να μετανοήσετε, γιατί ο Υιός μου είναι οργισμένος μαζί Σας.»* Και επανέλαβε για τρίτη φορά «Σήμερα, μην ανοίξετε την πύλη της Μονής….».

Μετά το τέλος του διαλόγου, η **Κυρία Θεοτόκος** και το **Πανάγιον Βρέφος** Της αποκαταστάθηκαν πάλι σαν εικόνα, πλην όμως στην μορφή που φαίνεται σήμερα, δηλαδή η Παναγία να κρατά το χεράκι του **Χριστού** κάτω απ' το στόμα Της, να έχη γυρμένο το κεφάλι Της για να το αποφύγει και στην έκφραση του προσώπου Της να είναι γεμάτη με απέραντη επιείκεια, αγάπη και μητρική στοργή, ενώ ο Χριστός παρόλο που είναι βρέφος να έχη αυστηρό πρόσωπο σαν **Κρητής.**

Η εικόνα αυτή είναι όντως αχειροποίητος, διότι κατασκευάσθηκε στην μορφή που είναι σήμερα από την **Χάρη του Θεού**, μετά την θαυματουργική επέμβαση της Παναγίας και την διάσωση της Μονής και ονομάσθηκε *«Παναγία Παραμυθία»,* δηλαδή παρηγοριά. Όπως λένε οι προσκυνητές της Μονής, που δεν χορταίνουν να την βλέπουν η θέα της γλυκιάς εκφράσεως του προσώπου της Παναγίας ξεκουράζει και παρηγορεί την ψυχήν του ανθρώπου.

Με το θαύμα αυτό φανερώνεται για άλλη μια φορά, σύμφωνα με την κοινή πεποίθηση της Εκκλησίας, η μητρική παρρησία της **Θεοτόκου** στο να μεσιτεύει για τις αμαρτίες του ανθρωπίνου γένους *«πρός τον Υιόν και Θεόν Αυτής»* και στο να το σώζει με τις πρεσβείες Της, από τα δεινά που δίκαια του αξίζουν για το πλήθος των αμαρτιών του.

Μετά την τέλεση του θαύματος οι μοναχοί διατηρούν ακοίμητο κανδήλι μπροστά στην εικόνα. Τελείται δε θεία λειτουργία κάθε Παρασκευή στο ιδιαίτερο παρεκκλήσιο της Παραμυθίας και ψάλλεται καθημερινά παράκληση. Παλαιότερα επίσης υπήρχε και η συνήθεια οι κουρές των μοναχών να γίνονται σ’αυτό το παρεκκλήσιο.

Με αυτή την εικόνα συνδέεται και ο βίος του **οσίου Νεοφύτου,** ο οποίος

διετέλεσε «προσμονάριος» της **Παραμυθίας**. Κάποτε ο όσιος στάλθηκε από την Μονή να υπηρετήσει ένα χρονικό διάστημα σε κάποιο μετόχι στην **Εύβοια**. Εκεί ασθένησε βαριά και παρεκάλεσε την Παναγία να τον αξιώσει να πεθάνει στην μονή της μετανοίας του. Αμέσως τότε άκουσε ενδόμυχα την φωνή της Παναγίας να του λέει: *“Νεόφυτε, πήγαινε στην Μονή σου και μετά από ένα χρόνο, να είσαι έτοιμος*”. Ευχαριστώντας την **Παναγία** ο όσιος για την παράταση της ζωής που του δόθηκε, είπε στον υποτακτικό του να ετοιμασθούν για την επιστροφή στην Μονή.

Πράγματι, μετά την παρέλευση του έτους, μια μέρα αφού κοινώνησε των αχράντων μυστηρίων, ανεβαίνοντας την σκάλα μπροστά στο παρεκκλήσιο της **Παραμυθίας**, άκουσε πάλι την φωνή της παναγίας: *“Νεόφυτε, ο καιρός της εξόδου σου έφτασε”*. Πηγαίνοντας λοιπόν ο όσιος στο κελλί του, αδιαθέτησε και αφού έλαβε συγχώρηση από όλη την αδελφότητα, παρέδωσε το πνεύμα στην αγκάλη της Θεοτόκου.

Πηγή: **vatopedi.gr**